

Goedemiddag allen

Graag op de lijst ingekomen stukken. Het is tevens een vraag voor de burgemeester .

Met vriendelijke groet

Rob ZB

art 169 informatierecht raadsleden Bloemendaal wederom ter discussie, hoe dan ?

rob slewe | 8 apr 2025

<https://www.linkedin.com/pulse/art-169-informatierecht-raadsleden-bloemendaal-wederom-rob-slewe-vvise>

art 169 informatierecht raadsleden Bloemendaal wederom ter discussie, hoe dan ?

rob slewe

rob slewe

Owner, bloom holland, raadslid gemeente Bloemendaal , schrijver Niet ons soort mensen en In Bloemendaal is de Maffia de baas

Gepubliceerd op 8 apr. 2025

[+ Volgen](#)

Geacht college Bloemendaal, [Attiya Gamri Michel Rog rob scholte Thessa van der Windt Nico Heijink Susanne de Roy van Zuidewijn](#)

Het is bijzonder dat het college nu net doet alsof ze van niets weet. Naar aanleiding van onderstaand uitgebreid advies van professor Voermans, opgevraagd door Margot Klompmaker van het Haarlems Dagblad, heeft het college destijds (2018) besloten om de gevraagde stukken vrij te geven aan raadsleden van de gemeente Bloemendaal.

Zeven jaar later weigert het college wederom door raadsleden gevraagde stukken vrij te geven. Sommige stukken al meer dan twee jaar.

Naar aanleiding van de toespraak van de heer Voermans bij de Fennema herdenking heb ik onze nieuwe burgemeester nogmaals gevraagd om de stukken vrij te geven. Ook de heer Heukels heeft meerdere malen beroep gedaan op artikel 169.

In een persoonlijk gesprek met de gemeentesecretaris en burgemeester Rog werd mij toegezegd dat een raadslid alles mag zien maar vervolgens gebeurde er niets.

Het kostte mij niet meer dan tien minuten om het complete advies van professor Voermans inzake Bloemendaal en artikel 169 te vinden. Notabene was het advies van [wim voermans](#) een reactie op het bizarre advies van Pels Rijcken dat ex burgemeester [Elbert Roest](#) had laten opstellen.

Mijn vraag aan de burgemeester is : Gaan we nu het hele circus overnieuw doen inclusief een rechtsgang of gaat U onderstaand advies van professor Voermans uit 2018 gewoon opvolgen?

Deze kwestie loopt nu al meer dan twee jaar.

Rob Slewe

Zelfstandig Bloemendaal

Hoogleraar: Voorstel Bloemendaal 'kwalijk en intimiderend'

Margot Klompmaker Haarlems Dagblad 2018

03-07-18, 09:00 | update: 03-07-18, 21:37

Professor Wim Voermans: „Flutargumenten en een bewuste verdraaiing van de feiten en regelgeving.” © Archieffoto

BLOEMENDAAL, „Wat Bloemendaal doet is kwalijk. En dat het college zelfs de landsadvocaat inschakelt om dit onzinnige voorstel erdoor te drukken vind ik intimidatie.”

Wim Voermans, hoogleraar staats- en bestuursrecht aan de Universiteit Leiden, laat geen spaan heel van het plan van het college van B en W Bloemendaal om het vraagrecht van raadsleden aan banden te leggen.

„Dit raakt de kern van onze democratie. Als dit onzalige besluit wordt aangenomen ga ik het voordragen aan de Kroon voor vernietiging.”

Openbaar belang

De gemeente Bloemendaal wil het recht van de gemeenteraad op inlichtingen beperken. Volgens de wet mag het college van B en W de beantwoording van vragen alleen weigeren als er sprake is van "openbaar belang". Wat dit inhoudt is onduidelijk.

Het voorstel is met name bedoeld om de vragenstroom van Marielys Roos en Rob Slewe, de twee raadsleden van Hart voor Bloemendaal, in te perken. Het plan staat op de raadsagenda van morgen.

Bloemendaal heeft het prijzige kantoor van landsadvocaat Pels, Rijcken en Droogleever Fortuijn ingehuurd om argumenten te vinden.

Volgens de landsadvocaat mag de beantwoording van vragen geweigerd worden als er sprake is van "inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van derden, zaken die nog onder de rechter zijn, of als

de vragen rechtstreeks te maken hebben met het raadslid zelf (zoals in het geval van Elswoutshoek, red.)."

Omdraaien

Op verzoek van deze krant boog Voermans zich over het voorstel en de argumenten van de landsadvocaat. De hoogleraar vindt dat het advocatenkantoor en in zijn kielzog het college er een potje van maken.

„Het is de wereld op zijn kop. In onze democratie bepaalt de raad, niet het college. Maar met dit voorstel draait het college de zaken om. Het college wil bepalen wat raadsleden mogen weten."

Volgens de hoogleraar gaat Bloemendaal op basis van het advies van het advocatenkantoor veel verder dan wat de wetgever zich voorstelt. „Het advies trekt een aantal verwarrende en onjuiste parallellen met de weigeringsgronden van de wet openbaarheid van bestuur en artikel 68 van de Grondwet."

Voermans weet waarover hij praat. Hij schreef onder meer het boek 'Gemeente in de genen' met onderzoekers Geerten Waling over lokale democratie en politiek. Volgens hem kan een college alleen bij hoge uitzondering informatie weigeren op grond van openbaar belang.

„De overheid heeft het begrip openbaar belang met opzet niet nader omschreven, maar uit wetgeving van 1968 blijkt dat het een soort noodrem is. Iets dat je alleen in zeer uitzonderlijke gevallen gebruikt. En als je het gebruikt moet je dit de raad uitleggen en toestemming vragen."

Voermans zet vraagtekens bij het voorstel om geen vragen beantwoorden over zaken die onder de rechter zijn. „Er is geen enkele regelgeving die dit verbiedt. Of er wel of niet vragen worden beantwoord moet aan de raad worden voorgelegd, dat kan het college niet eigenmachtig beslissen."

Belangenverstrengeling

En raadsleden die vragen stellen over zaken die hen persoonlijk raken? Voermans: „Ook daarover heeft het college niets te zeggen. Geen enkele regel verbiedt dit. Raadsleden zitten in de raad als

volksvertegenwoordiger. De kiezer moet over hen oordelen, niet het college. Alleen wethouders kun je aanspreken op belangenverstrengeling."

Het recht op inlichtingen op grond van artikel 169 uit de Gemeentewet gaat volgens de hoogleraar verder dan het recht op informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur.

„Het college kan geen informatie weigeren die op grond van de Wet openbaarheid van bestuur openbaar zou zijn. Het college heeft de mogelijkheid informatie vertrouwelijk aan de raad te overleggen. Als het college geen informatie wil geven, zal het zich politiek moeten verantwoorden."

Een raadslid kan volgens Voermans het gevoerde beleid alleen controleren als hij toegang heeft tot alle relevante informatie. Het college van Bloemendaal heeft op grond van de Gemeentewet geen recht of bevoegdheid om nut of noodzaak van een inlichtingenverzoek te bepalen, of te vragen naar de motieven van de vragensteller, aldus de hoogleraar.

Selectief

Voermans vindt het kwalijk dat Bloemendaal schermt met het kantoor van de landsadvocaat om dit voorstel van argumenten te voorzien. „Dat advies winkelt selectief in de parlementaire stukken en verhaspelt de regels over verantwoordingsplicht en inlichtingenrecht van de Gemeentewet met de regels van de Wet openbaarheid van bestuur. „Ik vind het een vorm van intimidatie. Het zijn allemaal flutargumenten en een bewuste verdraaiing van de feiten en de regelgeving."

Hieronder het complete betoog van professor Voermans: Analyse beleid college burgemeester & wethouders van de gemeente Bloemendaal over inlichtingen en inlichtingenplicht artikel 169, derde lid, Gemeentewet

Het college van Burgemeester en wethouders van de gemeente Bloemendaal laat de gemeenteraad bij brief van 19 juni 2018 weten over het nieuwe beleid inzake inlichtingenverzoeken op grond van artikel 169, derde lid, Gemeentewet.

Het college zal – volgens het beleid verwoord in die brief – inlichtingenverzoeken die hij in strijd acht met het *openbaar belang* niet meer honoreren. Daartoe worden in ieder geval die verzoeken gerekend die:

- a. inbreuk maken op de persoonlijke levenssfeer van derden (burgers en ambtenaren)
- b. onderwerpen die onderdeel zijn van juridische procedures
- c. verzoeken die (de schijn van) belangenverstrengeling in zich hebben.

En voorts verzoeken die:

- d. onvoldoende zijn gemotiveerd,
- e. of waarbij sprake is van natuurlijke belemmeringen.

Verder stelt het college voor een 'stand still' periode in te lassen voor het dossier Elswoutshoek.

Beoordeling

Dit beleid is in strijd met de letter en geest van artikel 169 Gemeentewet, zoals ook is terug te lezen uit de wetsgeschiedenis. Het ligt op grond van dezelfde Gemeentewet ook niet binnen de macht van het college van B&W om op dit terrein op deze wijze beleid vast te stellen en af te kondigen. Er bestaat op dit punt geen beoordelingsbevoegdheid voor het college – die bevoegdheid tot beoordeling of te-recht of onterecht inlichtingen zijn geweigerd komt op grond van de Gemeentewet aan de raad toe. Er valt dan ook niets ter bekrachtiging aan de gemeenteraad voor te leggen. Ik denk daarom dat de gemeenteraad en de leden daarvan er verstandig aan zou doen:

1. niet akkoord te gaan met dit beleid (de gemeenteraad bepaalt of en in hoeverre ze het college toestaan al dan niet aan inlichtingenverzoeken te voldoen), en
2. indien het college persisteert, of medewerking zou krijgen van de meerderheid in de raad voor dit beleid, dit besluit ter vernietiging voor te dragen. Het besluit (een beleidsregel) is in strijd met het recht (artikel 132, vierde lid van de Grondwet jo. artikel 268 e.v. Gemeen-tewet).

Advies biedt geen basis

Het hier voorgestelde beleid is onrechtmatig en het advies van Advocatenkantoor Pels Rijcken & Drooglever Fortuijn (advies van 18 juni 2018)¹ waarop het zich baseert ondeugdelijk. Het advies winkelt selectief in de parlementaire stukken (zaken uit de parlementaire worden – bewust, zo lijkt het – weg-gelaten en in een andere context geplaatst) en verhaspelt de regels over verantwoordingsplicht en inlichtingenrecht van de Gemeentewet met de regels van de Wet openbaarheid van bestuur. Om hierna uiteen te zetten redenen, kan en mag dit advies niet de basis vormen voor het beleid van B&W van Bloemendaal inzake de omgang met inlichtingenverzoeken op basis van artikel 169 Gemeentewet. De pogingen van het college om het advies, onder verwijzing naar de hoedanigheid van ‘landsadvocaat’ (waarin dit kantoor in een aantal gevallen optreedt), een groter gezag te doen toekomen, is onheus en bedenkelijk.

1 Advies van 18 juni 2018 Gemeente Bloemendaal/advies inlichtingenplicht ref. EP/-/11008968. 4

Reikwijdte van de inlichtenplicht van artikel 169, derde lid, Gemeentewet

De rechten die gemeenteraadsleden krijgen om inlichtingen van het college te verkrijgen (van het college van B&W en afzonderlijke wethouders) zijn doelgebonden: ze hebben een context. Artikel 169, eerste lid, Gemeentewet bepaalt:

1. Het college en elk van zijn leden afzonderlijk zijn aan de raad verantwoording schuldig over het door het college gevoerde bestuur.

Zonder informatie over beleid kan het college geen verantwoordelijkheid afleggen, en kan de gemeen-teraad het niet vragen. Daarom bepalen de leden 2 en 3 van datzelfde artikel 169 Gemeentewet:

2. Zij geven de raad alle inlichtingen die de raad voor de uitoefening van zijn taak nodig heeft.

3. Zij geven de raad mondeling of schriftelijk de door een of meer leden gevraagde inlichtingen, tenzij het verstrekken ervan in strijd is met het openbaar belang.

Het gaat hier dus niet om een discretionaire bevoegdheid van het college of wethouders om al dan niet aan inlichtingenverzoeken te voldoen, maar om een juridische verplichting uit eigen beweging of op verzoek (en niet enkel van de meerderheid van de raad) inlichtingen te verschaffen. De Gemeente-wet kent slechts één uitzondering, en dat is die van het *openbaar belang*.

In welke gevallen is daarvan sprake? Bij de behandeling van de Gemeentewet eind jaren '60 heeft de regering aangegeven dat de term 'openbaar belang' zich niet voor duidelijke omlijning leent.² Het idee is in ieder geval dat hier zeer terughoudend mee om zou moeten worden gesprongen. Weigeren kan pas, zoals Minister Plasterk de bedoeling van de Gemeentewetgever uit 1968 onlangs nog verduidelijkt: 'indien en voor zolang het belang dat daardoor beschermd wordt zwaarder weegt dan de belangen die door de verantwoordingsplicht worden gediend. Daarbij zou men als voorbeeld moeten denken aan de mogelijkheid dat inlichtingen worden verlangd, waarvan het verstrekken wegens de daarin voorkomende persoonlijke gegevens tot ernstige benadeling van particulieren zou leiden, aan zaken die «sub judice» [i.e. die onder de rechter zijn WV] zijn of meer in het algemeen aan gevallen waarin afweging van alle in het geding zijnde belangen tot het weigeren van inlichtingen moet leiden.'³

2 *Kamerstukken II* 1968/69, 98 82, nr. 5.

3 Antwoord van Minister Plasterk naar aanleiding van vragen van het lid mw. Van Toorenburg mw. (CDA) over een Wob-verzoek van de Oppositie Oegstgeest, over de reikwijdte van de inlichtingenplicht. Aangangsel *Handelingen II* 2013/14, 39 – met name antwoord op de vragen 3 en 4.

De regering dacht indertijd (en nu nog) duidelijk aan hoogst uitzonderlijke gevallen en terughoudend gebruik. Elk geval van weigering moet apart door het college worden gewogen - een

algemeen beleid als voorgesteld door het Bloemendaalse gemeentebestuur is daarom – in het licht van de bedoelingen van de wetgever – niet aan de orde.

Op basis van het advies van het advocatenkantoor

Advocatenkantoor Pels Rijcken & Drooglever Fortuijn gaat het college van Bloemendaal veel verder dan wat de wetgever zich voorstelt. Het advies van Pels Rijcken trekt een aantal verwarrende en onjuiste parallellen met de weigeringsgronden van de Wet openbaarheid van bestuur en artikel 68 Grondwet. Bovendien doet het advies een beroep op staatsrechtelijke regels en verplichtingen die gewoonweg niet bestaan. Zoals 'het staatsrechtelijk uitgangspunt dat bestuurders *en volksvertegenwoordigers* (mijn curs. WV) hun positie niet benutten voor 5

privéaangelegenheden'.⁴ Voor volksvertegenwoordigers, zoals gemeenteraadsleden, bestaat dat uitgangspunt als publiekrechtelijke norm niet.⁵ Dusdoende draait het advies degenen, die willen weten wat de werkelijke reikwijdte van artikel 169 Gemeentewet is, als het ware een rad voor ogen.

4 Pagina 6 van 7 van het advies.

5 De Gemeentewet regelt voor gemeenteraadsleden, onverenigbaarheden (art. 13 Gemeentewet – verder Gw.), zuivering (geen gunsten of giften beloofd om te worden benoemd als gemeenteraadslid – art. 14 Gw.) en voor gemeenteraadsleden verboden handelingen (art. 15 Gw.). Verder stemmen de leden zonder last (art. 27 – waarmee wordt bedoeld een overeenkomst – *niet* een persoonlijk belang) en nemen leden geen deel aan stemmingen in een aantal gevallen (waaronder het geval van persoonlijke betrokkenheid – art. 28 Gw.: het stellen van vragen over zaken waarbij een gemeenteraadslid persoonlijk betrokken is of betrokkenheid heeft is *niet* verboden).

6 T.D. Cammelbeeck en R. Nehmelman (red.), *Tekst en Commentaar Gemeentewet Provinciewet Wet gemeen-schappelijke regelingen*. Deventer: Kluwer 2017.

Doctrine, wetsgeschiedenis en literatuur over artikel 169

Gemeentewet

De werkelijke omvang van gehoudenheden en verplichtingen wordt door mr. Van Haaren-Dreessens in de meest recente uitgave van *Tekst en Commentaar Gemeentewet Provinciewet Wet gemeenschap-pelijke regelingen* (T&C) kernachtig en helder uiteengezet.⁶ T&C geldt als een gezaghebbende, accurate en actuele bron voor de interpretatie van de Gemeentewet die iedere jurist als een van de eerste bronnen na zal slaan bij vraagstukken over artikel 169 Gemeentewet. Toch is deze bron kennelijk door advocatenkantoor Pels Rijcken over het hoofd is gezien, of buiten beschouwing is gelaten. Dat valt te meer te betreuren nu de uitkomst van de – met literatuur, jurisprudentie en wetsgeschiedenis – dege-lijke onderbouwde beschouwing van mw. Van Haaren-Dreessens over de reikwijdte van artikel 169 Gemeentewet zowat haaks staat op de interpretatie ervan in het advies van advocatenkantoor Pels-Rijcken.

Ik geef, omdat ik weet dat niet iedereen toegang zal hebben tot een exemplaar van T&C, de beschouwingen daaruit over inhoud en reikwijdte van artikel 169 Gemeentewet hier letterlijk weer (met enkele door mij aangebrachte cursiveringen en vetgemaakte tekstgedeelten, ter verduidelijking en accentue-ring).

Mr. Van Haaren-Dreessens geeft de bestaande doctrine over de leden 3 tot en met 5 van artikel 169 Gemeentewet als volgt weer:

'4. Vragenrecht (leden 3, 4 en 5)

In lid 3 is het recht van individuele raadsleden gehandhaafd om inlichtingen te vragen, alsmede de verplichting van het college respectievelijk de burgemeester de gevraagde inlichtingen aan de raad te verstrekken. ***Het recht op inlichtingen op grond van art. 169 gaat verder dan het recht op informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur. In geen geval kan der-halve informatie worden geweigerd die op grond van de Wet openbaarheid van bestuur openbaar zou zijn.*** Daarbij speelt een rol dat het college en de burgemeester de mogelijkheid hebben

informatie vertrouwelijk aan de raad te overleggen. Indien aan de informatieverplichting niet wordt voldaan geldt de politieke verantwoordingsplicht, eventueel gevolgd door een motie van wantrouwen en ontslag. (MvT, *Kamerstukken II* 27 751, nr. 3, p. 30-31). Het recht op informatie is geformuleerd **als een plicht** van het college en van zijn leden om inlichtingen te geven aan de raad. **De raad kan in zijn reglement van orde nadere regels stellen** inzake de wijze waarop het inlichtingenrecht kan worden uitgeoefend (MvT, *Kamerstukken II* 19 403, nr. 3, p. 145) [en dus **niet** het college WV]. De inlichtingenplicht hangt nauw samen met de verantwoordingsplicht: de raad kan immers alleen indien hij over voldoende informatie beschikt, 6 controle uitoefenen op het door het college gevoerde bestuur. Niet alle gevraagde inlichtingen zullen evenwel worden gevraagd met het oog op de verantwoordingsplicht. Overigens zij er op gewezen dat voor actieve systematische informatieverstrekking door het college van burge-meester en wethouders een voorziening is getroffen in art. 60. Interpellaties zijn sedert de dualisering geregeld in art. 155 lid 2. Art. 169 ziet op meer incidentele behoeften aan inlichtingen bij raadsleden. Bij aanpassingswet (*Stb.* 2005, 534) is lid 4 redactioneel zodanig aangepast dat de formuleringen in lid 4 en in art. 160 lid 2 en 165 lid 1, die eenzelfde regeling inhouden, uniform luiden en in overeenstemming zijn met de overeenkomstige bepalingen in de Provinciewet (MvT, *Kamerstukken II* 29 310, nr. 3, p. 7).

5. Individuele raadsleden

Op basis van lid 3 moeten ook door individuele raadsleden gevraagde inlichtingen worden verstrekt. Dit is een van de voorzieningen die de positie van raadsminoriteiten moeten versterken. Het recht dient er primair toe te voorkomen dat met name raadsleden van niet in het college vertegenwoordigde raadsfracties te weinig informatie krijgen. Als het inlichtingenrecht niet aan individuele raadsleden zou toekomen, dan zouden zij evenals burgers met een beroep op art. 3 van de Wet openbaarheid

van bestuur (Wob) om informatie moeten vragen. De informatie zou niet altijd gegeven kunnen worden vanwege de in de art. 10 en 11 Wob opgenomen beperkingen. Dit is onbevredigend, omdat een raadslid de op hem rustende publieke plicht en verantwoordelijkheid alleen kan waarmaken indien hij toegang heeft tot alle relevante informatie. Anders dan een burger kan hem geheimhouding worden opgelegd met betrekking tot verstrekte informatie, zodat in de gevallen van art. 10 Wob informatie niet zonder meer hoeft te worden geweigerd aan raadsleden. Om deze redenen werd het volgens de memorie van toelichting wenselijk geoordeeld het individuele raadslid het recht te geven om in het kader van de verantwoordingsplicht van het college aan de raad, inlichtingen ten behoeve van de raad te vragen. Als een individueel raadslid gebruik maakt van zijn inlichtingenrecht gaat de desbetreffende informatie naar alle raadsleden. Dat is niet het geval als hij ondershands om informatie vraagt en deze krijgt (MvT, *Kamerstukken II* 19 403, nr. 2, p. 40-41). De uitspraak van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 augustus 2005, *Gst.* 7237/149, maakt expliciet duidelijk dat lid 2 geen afzonderlijke grondslag voor het (individueel) vragen van inlichtingen geeft. Raadsleden moeten dergelijke verzoeken doen op basis van de specifieke regeling daarvoor in lid 3.

6. Openbaar belang

In lid 2 is bepaald dat inlichtingen alleen mogen worden geweigerd indien het verstrekken daarvan in strijd is met het openbaar belang. Ten aanzien van de verantwoordingsplicht als zodanig kan geen beroep worden gedaan op strijd met het openbaar belang, omdat lid 1 geen clausulering ter zake bevat. Bij de inlichtingenplicht is bewust gekozen voor het vage criterium 'openbaar belang'. ***Slechts indien zwaarwegende belangen in het geding zijn, behoeft niet aan de inlichtingenplicht te worden voldaan. Het college zal zich nadrukkelijk moeten beroepen op strijd met het openbaar belang indien het informatie weigert en de raad zal moeten***

beoordelen of hij dit beroep aanvaardt(MvT, Kamerstukken II 19403, nr. 3, p. 145/6).’

De bedoeling van artikel 169, derde lid, is blijkens de wetsgeschiedenis en de interpretatie in de staats-rechtelijke doctrine, zoals weergegeven door mw. Van Haaren-Dreessens, zonneklaar: ze laat geen enkele ruimte voor het beleid zoals voorgesteld door het college van B&W van Bloemendaal in de brief van 19 juni 2018. 7

Samenvattende conclusie

Het college van B&W Bloemendaal heeft, op grond van de Gemeentewet, niet de ruimte of bevoegdheid om de opportuniteit van een inlichtingenverzoek te bepalen, noch vragen te stellen bij het motief van vragensteller, of om motiveringseisen aan een verzoek te stellen. Ook heeft het college onder artikel 169 Gemeentewet geen ruimte om in welke vorm dan ook van vragen te hebben of te stellen over nut of noodzaak van het gevraagde. Ook kan het college geen inlichtingen weigeren vanwege ‘natuurlijke belemmeringen’. Het enige wat het college kan doen, als het niet lukt informatie boven water te krijgen, is dat proberen uit te leggen aan de raad in de hoop dat de raad daarmee genoeg zal nemen. Het beleid dat spreekt uit de brief van 19 juni probeert die verhoudingen tussen college en raad om te keren: niet het college maar de raad moet uit gaan leggen waarom ze inlichtingen of informatie willen hebben. Dat kan niet onder de Gemeentewet, dast is de wereld op zijn kop. En wat ook zeker niet aangaat is dat het college zich als een soort bestuursrechter ten overstaan van de gemeenteraad op gaat stellen. Een orgaan dat als een soort rechter gaat bekijken of en welke uitzonderingen van de Wet openbaarheid van bestuur (verder: wob) toegepast kunnen worden. Een vraag op grond van artikel 169, derde lid, Gemeentewet is geen wob-verzoek – de gehoudenheid tot het geven van informatie op grond van art. 169, derde lid, Gemeentewet reikt veel verder. Door informatievragen van gemeenteraadsleden te behandelen als wob-verzoeken, wordt tekort gedaan aan letter en geest van de

Gemeentewet. Een dergelijke handelwijze strookt niet met de bepalingen van de Gemeentewet en niet met de bestuurlijk-politieke verhoudingen in de gemeentelijke democratie.

Wim Voermans, 29 juni 2018

NET BINNEN

Raadsleden Bloemendaal mogen alsnog alle gemeentelijke dossiers inzien

Margot Klompmaker

13-07-18, 14:30 | update: 14-07-18, 14:12

Delen

Het college van Bloemendaal, geheel rechts burgemeester Roest ©
Foto HMC

BLOEMENDAALLeden van de gemeenteraad mogen voortaan alle gemeentelijke dossiers en stukken inzien, inclusief geheime documenten. Het college van Bloemendaal 'heeft niets te verbergen', aldus burgemeester Elbert Roest vrijdag tijdens een speciale persbijeenkomst.

„We nodigen leden van de raad van harte uit om hier in het gemeentehuis stukken te komen bekijken. Gun ons wel even de tijd daarvoor, want het is soms veel werk om de gevraagde stukken op te zoeken.”

Het college van Bloemendaal is 180 graden in koers gedraaid. Vorige week woensdag lag er nog een voorstel op tafel om het vraagrecht van raadsleden aan banden te leggen.

Een deel van de raad - Hart voor Bloemendaal, Liberaal Bloemendaal, Vrijzinnig Democratisch Bloemendaal - was het daar totaal niet mee eens en vond het in strijd met de wet.

Het college heeft een informatieplicht richting raad. Ook Wim Voermans, hoogleraar staats- en bestuursrecht aan de Universiteit Leiden, liet in een analyse in deze krant geen spaan heel van het plan. In de raad werd bovendien het vermoeden geuit dat het college 'wat te verbergen heeft' door informatie te weigeren.

Die weigering betrof met name Hart voor Bloemendaal, maar ook Liberaal Bloemendaal en andere partijen.

Het college heeft naar de kritiek geluisterd, vertelde Roest. „We willen absoluut niet tornen aan het vraagrecht van raadsleden. Dat gaat voor ons boven alles. De raad heeft duidelijk aangegeven dat ze haar verantwoordelijkheid zal nemen en behoedzaam en zorgvuldig met informatie zal omgaan.”

Roest benadrukte dat het huidige college nooit betrokken is geweest bij de ontspoorde ontwikkeling van landgoed Elswoutshoek, die vooral speelde in 2014-2015 en verschillende ambtsdragers de kop kostte. „Wij hadden er part noch deel aan en willen niets onder de pet houden.”

Vanaf nu mogen raadsleden dus alles inzien op het gemeentehuis. Roest vroeg wel enige clementie van de raad.

„We krijgen heel veel vragen, met name van Hart voor Bloemendaal. We hebben niet genoeg mankracht om alle gevraagde documenten snel beschikbaar te stellen. We komen in september met een voorstel voor uitbreiding van de formatie.”

Er moeten dus extra ambtenaren bij om de verwachte vragenstroom te verwerken.

Vraag blijft waarom het college vorige week nog met een voorstel kwam om het recht op informatie aan voorwaarden te verbinden. Achteraf bezien had dat anders gemoeten, erkende het college.

„Wij zaten met dilemma's over wat raadsleden aan ons vragen en het openbaar belang. Daarover wilden wij met de raad praten. Maar onze intentie kwam niet over en riep veel weerstand op.”

Wethouder Henk Wijkhuisen, oud-raadslid van de gemeente Velsen, moest toch even kwijt dat in Bloemendaal meer mag dan elders.

„Als raadslid zat ik nooit bij besluiten waar ik persoonlijk bij betrokken was. In Bloemendaal is daar kennelijk meer ruimte voor dan ik gewend ben.” [**Olaf Schuwer Vereniging Partij van Onafhankelijke Raadsleden**](#)